

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dnia września 2015 r.

BPIzo-520- [REDACTED]

/15

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 19 F / 15

**w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty
zapasowej**

Na podstawie art. 10 ust.1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584 z późn. zm.), zwanej dalej „u.s.d.g.”, w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1695 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko [REDACTED] przedstawione we wniosku z dnia 14 sierpnia 2015 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 18 sierpnia 2015 r., o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów dotyczącej opłaty zapasowej – **jest nieprawidłowe.**

UZASADNIENIE

████████████████████ – zwany dalej „Wnioskodawcą”, wystąpił do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych z pismem z dnia 14 sierpnia 2015 r., które wpłynęło do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 18 sierpnia 2015 r., zawierającym prośbę o udzielenie wyjaśnień w zakresie sposobu rozumienia i stosowania przepisów ustawy o zapasach.

Pismem z dnia 19 sierpnia 2015 r. Prezes Agencji Rezerw Materiałowych wezwał Wnioskodawcę do złożenia wyjaśnień, czy powyższe pismo jest wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej w trybie art. 10 u.s.d.g., jak również, w przypadku, gdy pismo jest wnioskiem, o którym mowa w art. 10 u.s.d.g., wezwał do uzupełnienia braków formalnych wniosku, tj. do uiszczenia opłaty w wysokości 40 zł.

W dniu 31 sierpnia 2015 r. do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych wpłynęło pismo z dnia 25 sierpnia 2015 r. Wnioskodawcy wraz z dowodem uiszczenia opłaty w wysokości 40 zł, którą Wnioskodawca uiszczył w dniu 25 sierpnia 2015 r.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis zdarzenia przysłego.

Wnioskodawca zamierza nabywać dla potrzeb prowadzonej działalności gospodarczej olej opałowy ciężki (mazut). W zakresie prowadzonej działalności Wnioskodawca realizuje m. in. procesy suszenia warzyw i nabywany przez Wnioskodawcę olej opałowy będzie zużywany (spalany) w należącej do Wnioskodawcy suszarni warzyw. Olej ten zostanie nabyty przez Wnioskodawcę w ten sposób, że podmiot mający siedzibę w Czechach zakupi olej od podmiotu mającego siedzibę na Słowacji i odsprzeda go Wnioskodawcy, przy czym olej zostanie przewieziony (sprowadzony) bezpośrednio ze Słowacji do Wnioskodawcy. Przy tego rodzaju transakcji po stronie Wnioskodawcy wystąpi wewnątrzwspólnotowe nabycie oleju sprowadzonego do Polski ze Słowacji na teren kraju.

Wobec tak opisanego zdarzenia przyszłego Wnioskodawca sformułował pytanie oraz swoje stanowisko.

W odniesieniu do przedstawionego stanu faktycznego Wnioskodawca prosi o wyjaśnienie, czy sprowadzenie oleju opałowego przez Wnioskodawcę w przedstawionych okolicznościach uzasadnia przypisanie Wnioskodawcy statusu handlowca zobowiązanego do tworzenia i utrzymywania zapasów paliw na podstawie obowiązujących przepisów Ustawy, z konsekwencjami w postaci obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych oraz uiszczania opłaty zapasowej.

W ocenie Wnioskodawcy sprowadzenie oleju opałowego przez Wnioskodawcę w przedstawionych okolicznościach nie będzie związane dla Wnioskodawcy z obowiązkiem tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych oraz uiszczania opłaty zapasowej.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 Ustawy, obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw są producenci i handlowcy. Podobnie, zgodnie z przepisem art. 21b ust. 1 Ustawy, do ponoszenia kosztów tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych poprzez uiszczania opłaty zapasowej zobowiązani są producenci i handlowcy.

Przepisy art. 2 pkt 18 i 19 Ustawy stanowią, że użyte w ustawie określenie:

- producent – oznacza przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecającego taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów;
- handlowiec – oznacza przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw (rozumianego, zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy jako sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu);

Wobec powyższego, z przytoczonych przepisów w ocenie Spółki wynika, że obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz uiszczania opłaty zapasowej spoczywa tylko na podmiotach wykonujących działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw albo przywozu ropy naftowej lub paliw. W szczególności w odniesieniu do podmiotów nabywających ropę naftową lub paliwa sprowadzane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu, Ustawa nakłada obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz uiszczania opłaty zapasowej tylko na tych przedsiębiorców, którzy prowadzą działalność gospodarczą w tym zakresie, tzn. przedsiębiorców, których przedmiotem działalności jest dokonywanie tego rodzaju przywozu paliw z obszaru Unii Europejskiej albo państw trzecich.

Zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa, oraz poszukiwanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. W taki sam sposób należy rozumieć pojęcie „wykonywania działalności gospodarczej” na gruncie przepisów dotyczących obowiązku tworzenia zapasów paliw.

Przedsiębiorcą wykonującym działalność gospodarczą w zakresie przywozu paliw ciekłych w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu jest przedsiębiorca, który taką działalność, polegającą na przywozie paliw, wykonuje w celach zarobkowych w sposób zorganizowany i ciągły. Inaczej mówiąc, przywóz paliw w ramach wewnątrzwspólnotowego nabycia albo importu musi stanowić dla takiego przedsiębiorcy przedmiot wykonywanej działalności i źródło zarobkowania, na które nastawiona jest organizacja firmy.

Podmiot sprowadzający w ramach wewnątrzwspólnotowego nabycia albo importu paliwo dla potrzeb własnych, w celu zużycia we własnej działalności produkcyjnej lub przetwórczej, nie jest przedsiębiorcą wykonującym działalność gospodarczą w zakresie przywozu paliw w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu.

W konsekwencji, podmiotu takiego nie dotyczą również przewidziane przepisami Ustawy obowiązki w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych oraz uiszczania opłaty zapasowej.

Ponieważ Wnioskodawca będzie dokonywał nabycia oleju opałowego tylko dla potrzeb własnych, nabywany olej opałowy będzie zużywany przez Wnioskodawcę we własnych procesach produkcyjnych i przetwórczych, a jednocześnie Wnioskodawca nie prowadzi i nie zamierza prowadzić działalności gospodarczej ani w zakresie produkcji paliw, ani w zakresie przywozu paliw w ramach wewnątrzwspólnotowego nabycia lub importu, Wnioskodawca uważa, że z tytułu dokonanego we wskazanych wyżej okolicznościach wewnątrzwspólnotowego nabycia oleju opałowego, obowiązki w zakresie zarejestrowania się w rejestrze prowadzonym przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych, tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw oraz uiszczania opłaty zastępczej, nie będą dotyczyły Wnioskodawcy.

W świetle obowiązującego stanu prawnego, stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego jest nieprawidłowe.

Przepis art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną „handlowca”, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca, który wykonuje działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw. Z kolei przywozem jest, zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach, sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzwspólnotowym w myśl przepisu art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Jednocześnie

przepis art.21b ust. 1 ustawy o zapasach stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

Natomiast zgodnie z treścią przepisu art. 2 u.s.d.g. działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Definicja legalna działalności gospodarczej obejmuje zatem swym zakresem znaczeniowym nie tylko cechę zarobkowości, ale również musi być prowadzona w sposób zorganizowany i ciągły. Zarobkowy charakter działalności gospodarczej oznacza, że zamiarem, celem jej podjęcia jest osiągnięcie zysku. Zysk z kolei należy definiować jako nadwyżkę przychodów nad stratami. Należy przy tym liczyć się z możliwością nieuzyskania przychodu z prowadzonej działalności gospodarczej, czyli poniesienia straty. Tym samym o zarobkowym charakterze działalności gospodarczej nie decyduje faktyczne osiągnięcie zysku, lecz zamiar jego osiągnięcia – jako efekt końcowy, ale również w ramach zorganizowania formalnego (wyboru formy prawnej) oraz ciągłości (tak: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 28 kwietnia 2009 r., sygn. akt III SA/Po 374/0). Zorganizowanie jako cecha działalności gospodarczej oznacza, że jej wykonywanie jest zaplanowane pod względem prawnym i faktycznym. Można wskazać na materialny i formalny aspekt zorganizowania działalności. Formalne zorganizowanie działalności gospodarczej należy rozumieć jako prawnie określony zakres obowiązków związanych z wykonywaną działalnością gospodarczą. Należy tutaj zaliczyć rejestrację działalności gospodarczej, zgłoszenia podatkowe oraz statystyczne, obowiązki związane z ubezpieczeniem społecznym, konieczność prowadzenia działalności gospodarczej w określonej formie organizacyjno-prawnej, konieczność uzyskania określonych aktów administracyjnych, tj. koncesji, zezwolenia. Natomiast jeśli chodzi o warunki materialne, to wymienia się listę czynności organizacyjnych w zakresie uzyskania środków finansowych na podjęcie działalności gospodarczej, zatrudnienia pracowników, wynajęcia czy też zakupu lokalu. Te wszystkie wskazane czynności organizacyjne jednoznacznie przesądzają, iż działalność gospodarcza jest aktywnością, która nie ma charakteru przypadkowego. Natomiast ciągłość działalności gospodarczej należy wiązać z regularnie występującymi, powtarzającymi się i trwającymi czynnościami. Przeciwnieństwem ciągłości działalności są czynności

wykonywane okazjonalnie, jednorazowo, sporadycznie. Nie należy jednak ciągłości utożsamiać z koniecznością wykonywania działalności gospodarczej bez przerwy. Z punktu widzenia ciągłości działalności gospodarczej istotny staje się zamiar powtarzalności określonych czynności w celu osiągnięcia dochodu (tak: wyrok NSA z dnia 28 kwietnia 2011 r., II OSK 333/11).

Wnioskodawca we wniosku wskazał, że zamierza dokonywać nabycia wewnątrzwspólnotowego oleju opałowego dla potrzeb własnych w celu zużycia we własnej działalności produkcyjnej lub przetwórczej. Jak zatem wynika z opisanego przez Wnioskodawcę zdarzenia przyszłego, planowany zakup oleju opałowego na terytorium państwa członkowskiego UE będzie ściśle powiązany z innym rodzajem działalności gospodarczej prowadzonej przez Wnioskodawcę, a mianowicie z procesami suszenia warzyw. Oznacza to, że zakup i przywóz oleju opałowego w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego będzie dokonywany w sposób ciągły, co nie oznacza „bez przerwy”. Nie można zatem wywieść z opisu przyszłego zdarzenia zaprezentowanego przez Wnioskodawcę, że dokonywanie nabycia wewnątrzwspólnotowego oleju opałowego nie będzie wykonywane w ramach działalności gospodarczej w rozumieniu przepisu art. 2 u.s.d.g. i nie będzie stanowiło, choćby pośrednio, źródła zarobkowania.

Nie można również zgodzić się z uzasadnieniem Wnioskodawcy, że dokonywanie nabycia wewnątrzwspólnotowego oleju opałowego tylko dla potrzeb własnych, wykorzystywanego we własnych procesach produkcyjnych i przetwórczych, przy jednoczesnym, zdaniem Wnioskodawcy, nieprowadzeniu działalności gospodarczej, w zakresie produkcji bądź przywozu paliw oznaczać będzie, że Wnioskodawca nie będzie zobowiązany do uiszczania opłaty zapasowej.

Należy wyjaśnić, że pojęcie „handlowca” pojawiło się w obrocie prawnym jako ustawowa definicja legalna wraz z wejściem w życie ustawy o zapasach, tj. w 2007 r. W poprzednim stanie prawnym, w którym obowiązywała w tym zakresie ustawa z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw, ustawodawca określał przedsiębiorców zajmujących się przywozem paliw w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu mianem „przywożących” (art. 16 ust. 1 pkt 2 tej ustawy). Oznacza to, że z chwilą dokonania

przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej lub paliw przedsiębiorca staje się handlowcem w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach, a to z kolei oznacza, że zgodnie art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach jest obowiązany ponosić koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych poprzez uiszczenie opłaty zapasowej. System zapasów obowiązkowych w Polsce został tak skonstruowany, iż to właśnie przywóz, czyli sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu przesądza o powstaniu obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych oraz obowiązku ponoszenia kosztów tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych poprzez uiszczenie opłaty zapasowej.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie

do Ministra Gospodarki, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych – 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.

.....

Wykonano w 3 egz.

Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. Nr 2 – BPI;

Egz. Nr 3 – a/a.